

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS–TUESDAY, GEGUŽĖS–MAY 7, 2019 • Vol. CX NR. 53

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-06-2019

ŠIAME NUMERYJE:

Pavasaris širdy, poezija širdy – 4 psl.

Mes – pasaulio lietuviai – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Iki 110-ojo DRAUGO gimtadienio liko 66 dienos

**Atidengtas
paminklas
Lietuvos
partizanams**

Akimirka iš paminklo atidengimo iškilmų.

Jono Kuprio nuotr.

Šeštadienį, gegužės 4 dieną Pasaulio lietuvių centre Lemonte buvo iškilmingai atidengtas paminklas Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vadui Adolfui Ramanauskui Vanagai ir visiems Lietuvos miško broliams – partizanams (autorius Jonas Jagėla). Iškilmingoje paminklo atidengimo ceremonijoje dalyvavo svečių iš Lietuvos – A. Ramanausko Vanago dukra Aukšutė Ramanauskaitė-Skokauskienė, anūkė, karo gydytoja

Inga Jancevičienė, LR užsienio reikalų ministerijos atstovai – ministras Linas Linkevičius, užsienio lietuvių departamento vadovas, LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius, Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkas Arvydas Urbonavičius, šauliai, skautai, moksleiviai ir nemažas būrys Amerikoje gyvenančių lietuvių. Daugiau apie šį renginį skaitykite viename iš artimiausių „Draugo“ numerių.

**Dr. Jonui Daugirdui
– staigmena,
surengta
redakcijoje**

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Penktadienis, balandžio 3 diena „Draugo“ redakcijoje buvo neeilinė – 110-uosius metus leidžiamam mūsų laikraščiui ir jame dirbantiems žmonėms buvo parodytas ypatingas Lietuvos Respublikos dėmesys. Redakcijoje apsilankęs Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius „Draugo“ tarybos nariui, žurnalo „Lithuanian Heritage“ redaktoriui dr. Jonui Daugirdui įteikė aukščiausią LR Užsienio reikalų ministerijos (URM) apdovanojimą – garbės ženklą „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“.

– 10 psl.

J. Daugirdui (k.) – „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“ iš ministro L. Linkevičiaus rankų.

Jono Kuprio nuotr.

Visiems gyvenimas duoda viską, tik dauguma to nežino. – Jorge Luis Borges.

L. Linkevičius: mes visi esame Lietuvos

Pokalbis su užsienio reikalų ministru apie pilietybės referendumą, Lietuvos saugumą ir savąją Čikagą

RAMUNĖ LAPAS

Praėjęs penktadienis „Draugo“ redakcijoje buvo neįprastas: paprastai čia vyraujančią darbinę rimtį ir susikaupimą pakeitė pakilus šurmulyš. Pas mus atvyko ne tik fotoaparatais, mikrofonais ir filmavimo kameromis „ginkluoti“ žurnalistai, ruošę reportažus apie šiemet 110-ąjį gimtadienį švėsiantį „Draugą“, bet ir garbūs svečiai iš Lietuvos, kuriuos lydėjo LR generalinio konsulato darbuotojai. Kryžminė fotoaparataų ugnis, kryžminiai interviu. Pasinaudoję išskirtine proga uždavėme keletą rūpimų klausimų tą dieną redakcijoje viešėjusiam užsienio reikalų ministrui L. Linkevičiui.

Gerb. ministre, daugelis jaučiame, kad referendumo dėl pilietybės išsaugojimo idėja nebuvo visų sutikta palankiai. Nėra to vieningo „valio“, kad pagaliau tai vyksta, visuomenė susiskaldžiusi šiuo klausimu, nesijaučia visuotinio pritarimo. Kaip Jūs manote – kodėl taip yra?

Aš vis dėlto įžvelgčiau ir teigiamų dalykų. Nes prieš dešimt metų to skeptiškumo ar pavydo – nežinau kaip tai pavadinti – buvo daug daugiau. Dabar situacija iš esmės pasikeitė, kad mažai tėra šeimų, kurių nariai ar artimi žmonės nebūtų išvykę, ir daugelis pradeda suprasti, kad tas išvykimas nereiškia nusikaltimo. Jeigu žmogus išvyko, taip – tai yra iššūkis, bet tai nėra nusikaltimas savo šaliai. Tai nepaisant, kad to vieningo „valio“ nėra – sutinku, yra prieštaraujančių, bet jų mažuma.

Sunku pasakyti, kaip viskas pavyks, nes referendumo įstatymas yra labai griežtas ir jo reikalavimai labai aukšti. Bet pasakyti, kad dauguma palaiko pilietybės išsaugojimo idėją, yra labai svarbu. Tai būtų politinė žinia, tam tikras paraginimas nenuleisti rankų.

Problema yra ne tai, kad žmonės išvažiavo, bet kad mes nesugebame susitelkti ir pasakyti, kad mūsų yra daugiau nei trys milijonai. Tą problemą reikia spręsti. Atėjo tas laikas, kai negali skirstytis ir privalai tą pasakyti.

Dar viena labai svarbi priežastis mūsų tautiečiams, gyvenantiems ne Lietuvoje susitelkti ir dalyvauti rinkimuose bei referendume yra paneigti oponentų argumentus, kad išvykusiems nereikia Seime savo atstovo. Dabar, kaip žinia, balsavimas vyksta vienoje iš Vilniaus apygardų. Jeigu, tarkim, balsuotų 30–35 tūkstančiai, tai būtų rimtas pretekstas išvykusiems lietuviams turėti savo Seimo narį, savo apygardą. 2016 m. rinkimuose balsuoti buvo užsiregistravę apie 16 tūkstančių, tai dabar (penktadienio, gegužės 3 d., duomenimis – Red.) turime jau per 49 tūkstančius. Ir dar ne pabaiga. Tai irgi rodo kitokią suinteresuotumo bangą, kurios anksčiau nebuvo. Didžiulis pagyvėjimas, bet potencialas dar didesnis, nes vien užsiregistravusių išvykusių yra per 300 tūkstančių.

Aš būčiau pusėje tų, kurie ragina dar kartą susitelkti ir balsuoti, pasakyti labai aiškiai, ko mes norime. Tą problemą privalome išspręsti. Turime pasakyti sau ir pasauliui, kiek mūsų yra ir kad mes visi esame Lietuvos.

Logiškas klausimas, į kurį Jums turbūt tenka atsakinėti – o kas bus po to, jeigu referendumas pasakys „ne“?

Bus kitas referendumas. Aš raginčiau daugiau nebesiblaškyti sprendimų paieškose, nes mes jau išbandėme visus metodus. Konstitucinio Teismo buvo pasakyta, kad tik referendumo keliu galima tai spręsti. Ar įstatymas ateityje liktų toks pats, sunku pasakyti, bet kelio kito nėra – tik referendumas. Jeigu palaikančiųjų būtų mažuma, jeigu būtų išblėsęs tikėjimas – nebūtų prasmės. Bet kadangi interesas ir susitelkimas auga, reikia nenuleisti rankų ir nepasiduoti.

Kita tema – apie JAV prezidentą Donald Trump. Ar Lietuva jaučiasi saugesnė jam prezidentaujant?

Aš taip pasakysiu: reikia vertinti pagal tai, kas vyksta realybėje, ne pagal pareiškimus ar „Twitter“ žinutes. O realybė – ir tai faktai, – kad ir resursų daugiau skiriama Europos bei mūsų regiono saugumui, ir didesnis karių skaičius – Lietuvoje nuolat yra amerikiečių kariškių, – ir tos atgrasymo iniciatyvos, kurios buvo nagrinėjamos NATO viršūnių susitikimuose, įgyvendinamos nuosekliai. Taip kad čia

mes tikrai negalime skustis.

Jeigu Prezidento Trump administracija kritikuoja europiečius dėl gynybos išlaidų, tai tą daro teisėtai, nes tokių šalių kaip Lietuva, kurios skiria gynybai daugiau nei du procentus vidaus produkto, yra labai mažai. Ir tas negali tęstis be perstojo.

Ko tikimės iš abiejų Atlanto pusių – ir Amerikos, ir Europos, – tai pastangų išsaugoti kas sukurta. Neseniai Washingtone šventėm NATO jubiliejų. Jubiliejus gražus, bet matome, kad išbandymų metas nepasibaigęs, gandai apie aljanso griūtį vis sklando. Tai būtų didžiausia nelaimė, klaida, ir, sakyčiau, strateginis pralaimėjimas. Kad to išvengtume, reikia daug sutelktų pastangų iš abiejų pusių, čia retorika turi būti atsargi. Mes, nors ir maži, nesijaučiame statistai šioje diskusijoje, turime labai aktyvią ir aiškią poziciją ir ją visą laiką išsakome. Jokiu būdu negalime praleisti istorinio momento ir galimybės išlikti aljansui kaip stipriausiai pasaulio istorijoje politinei gynybinei organizacijai. O ji savaimė, be mūsų pastangų, tokia nebus.

Jūs daug kartų buvote Čikagoje ir visuomet su labai intensyvia darbine dienotvarkė. Bet ar turėjote kada nors progos nors truputį pabūti čia savo malonumui, kad galėtumėte pamatyti, ką norite, veikti, ką norite?

Per prievartą nieko nedariau (juokiasi). Turėjau progos kateriu paplaukioti kanalais, ir dar dabar iš-

L. Linkevičius padėkojo buvusiems ir esamiems „Draugo“ darbuotojams, įteikdamas dovaną laikraščio vyr. redaktorei R. Lapas. Jono Kuprio nuotr.

liko tie vaizdai, labai patiko. Yra jaukumo Washingtone, bruzdesio New Yorke, bet Čikagoje viskas labai suderinta. Man čia visada labai jauku, nors miestas tikrai didelis. Aišku, papildomi sentimentai dar ir dėl to, kad mūsų bendruomenė čia tokia stipri ir istoriška. Pirmą kartą kai atvykau į Čikagą 1994 m., dar buvo „Nida“ ir kiti restoranai. Dabar tų lietuviškų pėdsakų kiek mažau, bet čia jautiesi na, gal ne taip kaip namie, bet ir ne kaip svečiuose.

Teisūs tie, kurie sako, kad pasas – ne vienintelis ryšio su Tėvyne įrodymas. Aišku, kad ne vienintelis, bet tai sutelkia. Ypač trečiabangiams tai aktualu. Ir mums svarbu išsaugoti žmones ir pranešti jiems, kad Lietuvai jų reikia.

LAIŠKAI

MINTYS APIE DVIGUBĄ PILIETYBĘ IR ARTĖJANČIUS RINKIMUS

Kodėl mes taip trokštame būti Lietuvos piliečiai? Gerai prisimenu save pačią, kai priimant Amerikos pilietybę reikėjo duoti priesaiką, kad atsisakau Lietuvos pilietybės. Tai dariau labai sunkia širdimi, jausdamasi savo tėvynės išdavike. Priesaikos metu nekartodama šių atsisakymo žodžių ir jau beveik visiškai įsitikinusi, kad Lietuvai tapti nepriklausoma mano amžiuje nėra jokios vilties, vis dėlto ją išdaviau. Taip darė beveik visi pabėgėliai iš Lietuvos, priimdami JAV pilietybę. Lietuva kaip valstybė tuo laiku pasaulyje neegzistavo, nors Amerika pabėgėlių pastangomis buvo paskelbusi, kad Lietuvą pripažįsta kaip okupuotą kraštą, kuris nėra savanoriška Sovietų Sąjungos dalis. Buvau labai laiminga, kai po nepriklausomybės paskelbimo Lietuvos pilietybė man buvo atstatyta, ir daug metų Lietuvoje galėjau gyventi ir balsuoti, kaip ir visi Lietuvos piliečiai.

Pilietybė žmogui teikia daug privilegijų, bet taip pat uždeda jam didelę atsakomybę. Piliečiai gautą teisę į krašto mokslą, sveikatos apsaugą, seneliams pensiją, kitas valdžios paslaugas, teisę naudotis keliais ir transportu, taip pat ir saugumą. Krašto išlaikymui yra reikalingos milžiniškos lėšos, kurios yra surenkamos iš krašto piliečių. Piliečio pareiga kraštui yra mokėti visus mokesčius, atsilyginti už veltui gautą mokslą, už sveikatos priežiūrą ir, kas labai svarbu, uždirbti savo tėvams pensiją, taip patdalyvauti tėvynės apsaugoje. Svarbi pareiga per išrinktus valdžios organus yra aktyviai dalyvauti krašto valdyme. Taigi dalyvavimas rinkimuose yra labai svarbi atsakomybė.

Labai atjaučiu visus savo tautiečius, praradusius

pilietybę savanoriškai išvykus iš tėvynės ir savanoriškai priėmus kito krašto pilietybę. Tai jiems didelė skriauda, kurią būtų galima atitaisyti gal tik referendumu pakeičiant tą Konstitucijos straipsnį, kuris buvo parašytas tikriausiai turint mintyse tų laikų krašto saugumą.

Artėjant rinkimams teko peržiūrėti rinkiminį lapelį, skirtą referendumui. Man pasirodė, kad referendumas, kuris buvo taip entuziastingai priimtas daugelio geranorių lietuvių, rinkėjui neduoda užtektinai informacijos, net gal rizikingas krašto saugumui ir svarbiausia – rizikingas dėl galimų neigtyvių balsavimo rezultatų, kurie emigrantams atimtų pilietybę visam laikui. Šis mano nujautimas buvo patvirtintas kai kurių nusimanančių ir net vieno garsaus žmogaus Lietuvoje. Galbūt geriausiai būtų, kad referendumas neįvyktų už jį žmonėms visai nebensuojant. Jis labai reikalingas, bet turi būti atsaikingai paruoštas laimėjimui, o ne mūsų tautiečių svetimuose kraštuose tragedijai.

O mano mintys jauniems lietuviams, paliekančiams savo kraštą, būtų tokios: būtų gerai, kad jie pagaltotų, ar jie jau atliko savo pareigą tėvynei ir savo tėvams, ar paliko kitų žmonių vaikams uždirbti ju tėvams pensiją, ar kitiems mokesčių mokėtojams, liksiems Lietuvoje, paliko sumokėti jų skolas kraštui už veltui gautą mokslą? Ar atgavę pilietybę tikrai dalyvaus rinkimuose ir sąžiningai atliks visas piliečio pareigas? Ar jie stotų į Lietuvos kariuomenę, jei būtų šaukiami? Būtų gerai, kad jie prisimintų, jog pilietybė yra ne vien patogumui ar finansinio gyvenimo pagerinimui, bet kad pilietybė yra susijusi su didžiule atsakomybe.

Regina Padleckienė
Oak Park, IL

TELKINIAI

LEMONT, IL

Poetė Ramunė Skučaitė – laukta poezijos gerbėjų Čikagoje viešnia.

Pavasaris širdy, poezija širdy

Po susitikimo su poete, dramaturge, scenariste, vertėja **Violeta Palčinskaitė** Pasaulio lietuvių centre, galerijoje „Siela“

DANGUOLĖ NORKŪNIENĖ

Iki šiol mintinai moku poetės parašytą „Kai mieste nemiega niekas, atkeliauja dėdė Miegas“. Moku daug kitų eilėraščių, kai kurie jų buvo tokie skambūs, kad prašėsi dainuojami ir virto dainomis, su jais užaugo visa mano karta, mano vaikų karta, o dabar auga ir mokosi skaityti mano anūkai. Tikrai atrodo, kad praėjo visa amžinybė ir sunku patikėti, kad legendinė mano vaikystės poetė stovi čia ir dabar šalia – tokia tikra, graži, ryški ir sodriu balsu kalba ir deklamuoja mums, Amerikos lietuviams. Jai dainomis pagal jos eiles priitaria bardas Vygantas Kazlauskas ir akordeonistas Tadas Motiečius.

A tvykau į Čikagą. Lyja. Sninga. Poezijos pavasaris, bet pavasario nėra. Ir ką gi – pagalvojau: pavasaris širdy, poezija širdy“, – taip poetė pradėjo susitikimą.

Babilonai

Man prisiminimai yra labai nuobodu. Galvojau, kad gyvenime niekada

nerašysiu trijų dalykų – romanų, anoniminių laiškų ir prisiminimų. Bet mano leidėja įžiūrėjo manyje tą, kuri gali parašyt tokią knygą ir kokius ketverius metus man nedavė ramybės. O aš taip jų nenorėjau. Man tai atrodė banalu, norėjosi apverst viską aukštyn kojom, parašyti kitaip, reikėjo rast kitokią formą ir taip atsirado „Atminties babilonai“. Gal jie tikrai buvo kažkokie kitokie, nes susilaukiau be galo daug atsiliepimų. Tiek daug jų niekada neturėjo nei viena mano pjesė, nei viena poezijos knyga. Pasipylė skambučiai, patys netikėčiausi laiškai, atsirado visokių įdomiausių žmonių. Vienas senjoras man netgi parašė, kad jis, buvęs sportininkas plaukikas, senjorų varžybose plaukė mano mamos garbei (nežinau kodėl, nes tos mano mamos jis akyse nebuvo matęs). Ne tik plaukė, bet ir laimėjo, ir kaip įrodymą man davė nuorodą, kur galiu tai pažiūrėti internete.

Tada ėmiau galvoti, kad gal ir neblogai parašiau, o tą mano mintį pasigavo mano leidėja ir vėl mane prispaudė antrai knygai.

Antrą knygą yra nepaprastai sunku rašyti. Jei kam patiko pirma, būtinai lygina su antrąja. Ta antroji visada atrodo prastesnė ir tada tu vėl galvoji – gal nereikėjo, kam čia įdomu. Bet vėl užgriūva geri atsiliepimai ir imi galvoti, kad ir ta antroji – „Paslapties

babilonai“ – gal irgi visai neblogai parašyta. Ir dabar sakau, jei parašysiu trečią knygą, tai pavadinsiu „Išminties babilonai“ arba „Nieko neišmanau“.

Kaip gimsta eilėraščiai. Išsiblaškelio istorija

Kažkada sėdėjom su Juozu Grušu vienoj nuobodžioj konferencijoje, o jis man ir sako: „Nieko iš nieko nėra. Viskas, kas gimsta, tai gimsta iš meilės“.

O aš sakau: „O iš neapykantos? Skundai, anoniminiai laiškai“. Štai šitaip mes flirtavom.

Po kiek laiko aš radau tokią Alfonso Maldonio eilėraštį, kurį dažnai cituodavau susitikimuose su skaitytojais: „Eilėraščiai gimsta iš nieko, kaip niekas pasauly negimsta“. Tačiau paskutiniu metu supratau, kad tikrai nieko iš nieko nėra. Tai jeigu jau gimsta, tai kažkas turi būti.

Juokinga istorija, kuri neseniai nutiko su manimi prieš parašant eilėraštį „Išsiblaškelis“. Užsukau į prekybos centre esančią savo mylimą kavinaitę. Atsisėdau, užsimečiau savo kailinį švarkelį už nugaros, išgėriau kavą. Tada nutariau, kad vienos man per mažai ir užsisakiau antrą puodelį. Tos nebeišgėriau ir sakau padavėjoms, kurios mane pažino: „Žinot, jūs nenuimkit tos kavos, aš čia truputį pasidairysiu ir grįšiu po 15 minučių“. Grįžau, išgėriau likusią kavą. Žiūriu – mano kailinio švarkelio nebėr. Galvoju, mat jį galas, senas buvo, nutrintas, bus proga įsigyti naują. Tada pastebiu, kaip iš šono į mane įtariai žiūri tokios dvi pagyvenusios damos. Ir galvoju – matai, pažino. Turbūt skaito anūkams mano eilėraščius. Pasitaisau plaukus ir matau, kad mano švarkelis kabo prie kito staliuko. Vadinas, atsisėdau ne prie savo, o kavą išgėriau tai svetimą. Ateina padavėja ir aš jai sakau: „Dieve, ką aš padariau“.

O ji ramina: „Nesijaudinkit, čia tokie užsieniečiai sėdėjo. Jie jau nebegriš“.

Galvoju, dar geriau – užsieniečiai. Tai ko dabar laukti – AIDS, hepatito ar gripo geriausiu atveju. Labai susikrimtau, čiupau švarką ir išlėkiau namo kuo skubiau dezinfekuotis. Ir staiga bevažiuojant ateina tokios eilutės: „Išsiblaškelių šaly pasikliauti negali netgi savimi pačiu“. Grįžau, apie dezinfekciją pamiršau, nes reikėjo labai greit parašyti eilėraštį, kad jis nepabėgtų.

Planai kaip dūmai

Aš nesu panaši į tą, kuri galėtų pla-

nuot, rašyt tvarkaraštį. Taip, tempiau gumą iki paskutinio lašo. Tada stresas, isterija, neviltis ir nenoras parašyti bet kaip. Mano gyvenimas pakankamai sujauktas, ir aš iki šiol stebiuosi, kaip iki paskutinės minutės aš galiausiai sugebu atiduot kažką laiku.

Mane visą gyvenimą lydi labai keisti, mistiški nutikimai. Aš tikiu, kad žodis tampa kūnu ir mintys išsipildo.

Turėjau tokių puikų projektą Kau-no muzikiniame teatre. Kai mane pakvietė režisierius, dabar jau šviesios atminties Gintas Žilys, parašyti operą vaikams, mes pasitarėme su kompozitoriumi Tomu Kutavičiumi ir nusprendėme daryti tokią šiuolaikinę operą pagal „Nykštukas Nosis“. Terminai griežti, nuo mūsų priklauso dar 40 žmonių, orkestras, dainininkai, kostiumininkai. Mus jau ragina, ir tada mes sakom, kad viską jau žinom, kaip visa tai turi atrodyti, ir pakviesti režisieriaus atvažiuojam mano mašina iš Vilniaus. Kažką reikia režisieriui papasakot, ir pradėdame nuo pirmos scenos: „Išsina dvi raganos, – sakau, – taip bus įdomiau, užmaišo katilą, o ten šiuolaikiniai valgiai, visokios žolelės, jos dainuoja ir dainuoja... Iš katilo rūksta dūmai. Daug daug dūmų. Ir čia mano gražbylostė baigiasi. Režisierius supranta, kad tie dūmai teberūksta mano galvoj, bet sako – gerai, palauksim. Sėdam į automobilį su Tomu, važiuojam į Vilnių ir prie Elekt-rėnų iš po mano automobilio kapoto ima rūkti dūmai. Ir tokie juodi ir baisūs. Sakau, Tomai bėgam ir gulam kur į griovį, nes ką prisnekęjom, tai tas išsipildė.

Poetė ir Vygantas

„Aš noriu, kad tu man grotum“, – eilutė iš eilėraščio.

Mano pažintis su Vygantu Kazlausku ir pati pradžia buvo baisi. Paskelbtas didžiulis autorinis vakaras tuometiniuose Menininkų rūmuose. Aš tuomet keliaudavau į susitikimus su skaitytojais lydimą Jaunimo teatro aktorių. Tada jie buvo labai sėkmingi, aukštumoj, suvaidindavo net kokią nedidelę pjesę ir jau buvo nebesvarbu, ką aš ten šnekėsiu, ką kiti šnekės, sėkmė visada būdavo garantuota. Dabar aš atvykstu į tuos Menininkų rūmus, o man vakaro rengėja sako: „Žinot, gal jūs nesupyksit, jus lydės tokia jaunimo muzikantų grupė, jie dainuoja jūsų tekstais“. „Ką? Kokia grupė? Aš turiu savo grupę, – pasiutau. – Prašau juos iš čia išnešdinti“.

Sumaištis, aš visa nervuota.

Po to man kažkas pasako, kad prie durų budi tuometinė milicija. Tada

Poetų ir skaitytojų pokalbių tema – kūryba ir knygos.

D. Norkūnienės nuotr.

aš imu suprasti, kad tie pareigūnai stovi prie durų tikrai ne dėl mano eilėraščių ir galvoju – gal labai gera grupė, jei jau taip. Tegul groja. Taip mes susipažinom prieš 25 metus, jis dainuoja mano eilėmis ir lydi mane į visus susitikimus.

Priklausomybė yra labai baisu, bet tai labai moteriška

Priklausau nuo kirpyklų. Jeigu šią minutę mano šukuosena to neįrodo, tai vis tiek aš neseniai buvau kirpykloj. Užvakar. Na, nepavyko, patys matot. Bet išpildžiau dar vieną savo priklausomybės punktą. (Vėliau po susitikimo smalsiai pasiteiravau, kas vis dėlto kirpo – lietuvė ar amerikietė. Prisipažino, kad lietuvė bent jau būtų nenudeginusi ausies.)

Šukavausi visame pasaulyje. Kur tik buvau, ten lėkdavau į kirpyklą. Buvo ir tragiškų nutikimų. Sakykim,

Vakaro „Sielos“ galerijoje metu skambėjo ir poezija, ir muzika. Iš k.: Tadas Motiečius, Vyngantas Kazlauskas, Ramunė Skučaitė ir Sandra Aviežienytė.

Indijoje mane aptarnavo trys indės – šukavo, klįjavo. Visi draugai rašytojai, su kuriais buvau atvykusi į festivalį, sakė: „Neik. Tik pažiūrėk, kaip čia drėgna, nieko neliks“. O vakare laukė toks svarbus priėmimas.

Taip ir buvo. Kai išlipau iš mašinos, mano rankos buvo klįjais aplipusios, nes vis pasitaisydavau plaukus. Mane pasitiko kolega: „Ir tu galvoji, kad šitaip gali eiti į priėmimą?“

Na, negaliu, tai ir nenuėjau. Nuėjau už kampo ir gėriau indišką arbatą ir buvau visiškai patenkinta.

Lietuvoje kartą pasitaikė, kad mane kirpo avių kirpėjas. Kai apsikirpusi atvažiavau į Kanadą pas savo draugę, ši pasitiko žodžiais: „Ir tu galvoji, kad šitaip gali pasirodyti žmonėms?“ Iš karto nutempė į kirpyklą. Ten italas kirpėjas vis kartojo tą pačią frazę: „Mama mia, mama mia“.

O kartą atvažiavau į Turkiją ir nutariau ne tik nueiti į kirpyklą, bet ir kardinaliai pasikeisti. Bet nesitikėjau, kad tas pokytis bus šitoks. Išėjau ryškiai morkinės spalvos. Bet ten mažas niekas nepažįsta, tad pradžiai buvau netgi patenkinta. Istoriją aprašiau knygoje, ir kai užbaigiau kirpyklų skyrių, nutariau, kad čia labiausiai tiks mano eilėraščių „Morka“.

(Poetė patikslino, kad jos pirmieji babilonai inkrustuoti eilėraščių suaugusiems, o antrieji – paįvairinti vaikiškais eilėraščių. Ir dar ji nusi juokė, kad dabar žino, ką skaitytojai perskaitys pirmiausia. Jei po pirmosios knygos jie prisipažino, kad pradėjo skaityti nuo „Vyrai mano gyvenime“ skyriaus, tai šitą tikrai pradės nuo kirpyklų).

Poezijos pavasaris Lemonte

„Tik jau neliepk man rytoj lipti ant tos scenos“, – paprašė poetė Lietuvių poezijos pavasario JAV organizatorės Sandros Avižienytės renginio išvakarėse. Nes buvo atsižadėjusi dalyvauti Poezijos pavasariuose.

Prisipažinsiu, esu kalta, kai galvoju, kad reikia man atsisėst gale, nes aš maniau – galiu nukristi, ir tada visi pagalvos, kad man koks priepuolis. Dienotvarkė labai įtempta, tik atskridau, viskas susimaišę, jaučiuosi pavargusi.

Esu dalyvavusi jau pačiame pirmame Poezijos pavasaryje Lietuvoje. Pradžioj tai buvo šventė, įdomu, mes jauni ir buvo mūsų daug. Kiekvienais metais lydavo iki beprotybės. Mes šlapi skaitydavom savo eiles, išgrynindavom rankraščius ir skaitydavom toliau. O po to atėjo toks laikas, kai viskas nusibodo, ėmė kartotis, atėjo kitas jau-

Vakaro vedėjai Vilma Kava ir Evaldas Girdžiūnas „diriguoja“ jau ne pirmam choro „Ave Musica“ renginiui.

VILMA KAVA

Tą dieną, kai jaunas ir ambicingas kamerinis choras „Ave Musica“ sukvietė į pavasario puotą „Kol svajoji – gyveni“, – gausiai snigo. Gilų pavasarį, balandžio 27-tąją.

Susirinkę beveik 300 svečių gamtos staigmenų tarsi nematė. Žiūrovai linksminosi, dainavo kartu su choru, ragavo „Kunigaikščių užiegos“ maistą ir šoko, kaip geriausiais jaunystės laikais, grojant net dviems grupėms, „Kaukui“ ir broliams Švabams.

Kas lanko šv. Mišias Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje Lemonte, per šventes, Velykas, Kalėdas ar Motinos dieną, girdi choro giedamas giesmes. Pernai Visų Šventųjų dieną choras „Ave Musica“ su draugais buvo sukvietęs visus į Vėlinių koncertą, skirtą paminėti išėjusius ir švęsti gyvenimą.

Koncertu „Kol svajoji – gyveni“ choras „Ave Musica“ plačiau prisistatė bendruomenei.

Pavasario puota parodė charizmatiško choro galimybes ir kūrybinę kryptį.

Gyčio Paškevičiaus, Vytauto Kernačio, Lino Adomaičio dainos, Andriaus Mamontovo, Julio Iglesias, Sarah Brightman ir Jose Carreras repertuaras.

Visa salė dainavo „The Beatles“ šlagerį „All you need is love“, kaip ir „Kregždutės, kregždutės“ iš Giedriaus Kuprevičiaus miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“.

O kai sugriaudėjo „Ave Musica“ atliekama „Barcelona“ gerai žinoma iš Freddie Mercury ir Monserrat Caballe repertuaro, didybė užpildė širdis.

Komplimentai choro „Ave Musica“ vadovei Jūratei Grabliauskienei, meno vadovei Daivai Guzelytei-Švabienei ir akompaniatoriui Lisa Kristina už spalvingą ir drąsų repertuarą.

Solistai Nida Grigalavičiūtė, Vilma Skučienė, Gilija Krūmaitienė, Danguolė Žibkutė Pažemeckienė, Linas Sprindys, iš Lietuvos atvykęs Darius Kairys turėjo puikią galimybę klausytojams atskleisti savo balso diapazoną ir jėgą.

Grupė „Kaukas“ (Jūratė Grabliauskienė ir Rimas Grabliauskas) ir legendiniai lietuviško roko pradininkai broliai Švabai (Virginijus, solo gitara, ir Eimis, bosinė gitara) kvietė šokti iki ryto.

Koncertą vedė jau ne pirmą kartą su choru „Ave Musica“ draugaujantys Vilma Kava ir Evaldas Girdžiūnas.

„Kol svajoji – gyveni“, – choras „Ave Musica“ laimingas ir dėkingas, kad žiūrovai po koncerto negaili puikių atsiliepimų.

Gera svajoti ir šėlti kartu.

Ir choristai, ir solistai Vilma Skučienė ir Linas Sprindys sulaukė puikių vertinimų.

Drąsiai pasirinktas choro repertuaras klausytojų nenuvylė. Audronės Kižytės nuotraukos

Mes – pasaulio lietuviai

Moksleivių rašinių ir piešinių konkursui pasibaigus (2)

Gegužės 2 d., ketvirtadienio, numeryje pradėjome jus supažindinti su JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Švietimo tarybos surengto rašinių ir piešinių konkurso nugalėtojų darbais – skelbėme 2–6 klasių mokinių rašinius. Šiandien – vyresniųjų darbai. Primsime, kad iš viso rašinių konkurse dalyvavo 17 lituanistinių mokyklų, pagal amžių mokiniai buvo suskirstyti į grupes. 7–8 kl. moksleiviai rašė temomis „Aš esu Pasaulio lietuvis“ ir „Ramanauskas-Vanagas – mokytojas ir partizanas“, o 9–10 klasių – „Kas jungia Pasaulio lietuvius“, „Garbė būti Pasaulio lietuviu ir „Lietuvos nepriklausomybės kaina“.

JAV LB Švietimo tarybos organizuotas piešinių konkursas šiemet buvo skirtas paminėti Juozo Tumo-Vaižganto metams ir jo temos buvo parinktos pagal Vaižganto kūrybą: „Mikutis gamtininkas“ bei „Dėdės ir dėdienės“.

Piešimo konkurse dalyvavo 27 JAV lituanistinės mokyklos.

„Draugo“ inf.

7–8 klasės

I vieta **Brigita Šumskaitė**
8 klasė „Žiburio“ lituanistinė m-kl, MI

Aš esu Pasaulio lietuvis

Pasaulio lietuvis – du žodžiai, šešiolika raidžių. Pasaulio lietuvis yra žmogus, kuris yra lietuvis, bet gyvena ne Lietuvoje. Tas žmogus išlaiko visas tradicijas, myli tėvynę ir didžiuojasi, kad yra lietuvis. Gal tas lietuvis lanko lietuvių kultūros centrą ar lituanistinę mokyklą. Aš esu Pasaulio lietuvis. Aš gyvenu Amerikoje, bet Lietuva yra mano tėvynė. Mano pirma kalba buvo lietuvių kalba. Aš labai mėgstu lietuviškus patiekalus. Aš lankau lituanistinę „Žiburio“ mokyklą, o mano tėveliai gimė Lietuvoje. Aš esu buvusi Lietuvoje, todėl žinau, kokia tai nuostabi šalis. Lietuva jauna ir maža valstybė. Ji nėra labai žinoma. Bet koks aplanko mane džiaugsmas, kada kitiems pasakai, kad mano šaknys yra lietuviškos. Dažnai amerikiečiai manęs klausia, iš kur mes esame, kokios yra mūsų tradicijos, kokios šventės ir kur yra ta Lietuva. Kiekvieną kartą, kai manęs klausia, aš prisimenu Lietuvą ir lietuviškus

draugus. Sunku kartais būti Pasaulio lietuviu, nes esu labai toli nuo Lietuvos ir kiti žmonės dažnai primena, kad mes amerikiečiai. Bet mes, Pasaulio lietuviai, bandome saugoti lietuvių kultūrą, tradicijas ir vartoti lietuvių kalbą. Tai nėra lengva, kai tik vieną kartą per savaitę mes suvažiuojam į lituanistinę mokyklėlę ir tik kelias valandas mokinamės lietuviškai. Mes bandome kuo daugiau sužinoti apie Lietuvą. Nesunku Lietuvą mylėti. Sunkiau kalbėti, rašyti, suprasti ir viską žinoti apie Lietuvą, kai mes gyvename taip toli nuo jos. Aš didžiuojuosi būdama lietuvis. Aš galiu skaityti, rašyti ir kalbėti lietuviškai. Man sunku, bet aš stengiuosi. Vasarą aš važiuoju į lietuviškas stovyklas, kur aš turiu daug draugų – Pasaulio lietuvių. Kai mes visi kartu giedame Lietuvos himną, visi pajuntame, kad mes tikrai sujungti Lietuvoje. Mes, Pasaulio lietuviai, gražiai lietuviškai bendraujame, kalbame apie Lietuvos gamtą, prisimename Lietuvos istoriją. Prie laužo kartu dainuojame lietuviškas dainas ir visai n svarbu iš kokios tu šalies. Visi esame lietuviai. Mes žinome kas yra Lietuvos prezidentė, žinome sostinę, žinome lankytinas vietas ir miestus. Žinome, kad Lietuva nors ir maža, ji mums labai brangi. Tik trys milijonai lietuvių išsimėčiusių pasaulyje, bet visi jie sujungti Lietuvoje. Aš labai didžiuojuosi, kad esu Pasaulio lietuvis. Aš visada kalbėsiu lietuviškai, visiems pasakosiu apie Lietuvą, kokia ji didinga šalis, kokia turtinga istorija ir kultūra. Aš esu Pasaulio lietuvis ir galiu tai padaryti!

II vieta **Jonas Covalessky**
8 klasė Dr. V. Kudirkos lituanistinė m-kl, NJ

Ramanauskas-Vanagas – mokytojas ir partizanas

Adolfas Ramanauskas-Vanagas buvo partizanas Lietuvoje nuo 1945 m. iki 1957 m. Daug žmonių tai žino, bet dauguma nė nežino, kad jis buvo ir mokytojas. Ramanauskas gimė Amerikoje. Kada jis mokinosi, jis norėjo tapti mokytoju. 1940–1945m. jis dirbo mokytoju Alytaus mokytojų seminarijoje. Jis dirbo mokytoju tuo metu, kai Sovietai okupavo Lietuvą. Jis mokino matematiką ir lietuvių kalbą, buvo fizinio lavinimo ir pedagoginės praktikos vadovas, dėstė karinį parengimą. Jis buvo labai laimingas, bet sovietinė okupacija sugriovė jo planus. Ramanauskas tapo partizanu. Būdamas partizanu, jis mokė kitus kaip reikia kovoti už Lietuvą, kaip reikia atgauti jos nepriklausomybę, kaip reikia neatioduoti Lietuvos priešams. Jis suprato, kad reikia turėti gerą pasipriešinimo sistemą. Ramanauskas mokė žmones iš savo knygų. Knygose rašoma kaip jis gyveno miškuose ir kaip jis kovojo su kitais partizanais. Adolfas Ramanauskas buvo labai svarbus Lietuvai, nes ir būdamas moky-

toju ir būdamas partizanu, jis mokino kitus žmones. Ramanauskas kovojo už Lietuvos nepriklausomybę. Jis buvo vienas iš partizanų vadovų. Jo knyga „Partizanų gretose“ apie partizanų kovas. 1949m. Ramanauskas buvo Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio tarybos deklaracijos signataras, LLKS tarybos prezidento pirmininko pirmasis pavaduotojas. Sovietai labai norėjo sužinoti, kur Ramanauskas slepiasi, todėl nuėjo pas jo draugą Antaną Urboną, kuris ir pasakė. Ramanauskas buvo suimtas ir vienerius metus buvo kankinamas. Po metų jis mirė. Jis buvo paskutinis karininkas suimtas ir sušaudytas Sovietų valdžios. Tikrai 2018 m. jo palaikai buvo rasti ir palaidoti Vilniuje.

Ramanauskas buvo kovotojas už Lietuvos Nepriklausomybę, jis buvo labai svarbus Lietuvos istorijai. Adolfas Ramanauskas-Vanagas buvo mokytojas ir partizanas.

III vieta **Sofija Vorobjovas**
7 klasė Lietuvių mokykla Vašingtone

Aš esu Pasaulio lietuvis

Kadangi šie metai yra paskelbti Pasaulio lietuvių metais, mes su mokytoja nutarėme, kad gyventantiems užsienyje reikia parašyti apie tai, kad mes esame lietuviai. Bet kaip aš galiu būti lietuvis? Prieš daug metų mano tėveliai atskrido į Ameriką iš Lietuvos. Aš gimiau Amerikoje, taip kaip ir mano brolis ir mažoji sesutė. Mano mieste kur gyvenu yra lietuviška mokykla. Kiekvieną šeštadienį anksti keliamės ir einame į mokyklą. Mokykloje mokomės gražiai kalbėti, skaityti, rašyti lietuviškai. Mes šokame ir dainuojame lietuviškas dainas. Mokykloje vyksta daug įvairių renginių. Kai ateina vasara ir laikas baigti mokyklą, aš išvažiuoju į lietuvišką stovyklą „Neringa“. Ten atvyksta daug lietuvių iš viso pasaulio. Susirandanti daug naujų draugų. Stovykloje visi privalo kalbėti lietuviškai. Stovyklos pabaigoje vyksta didžiulis koncertas. Visi dalyviai apsirengia tautiniais drabužiais, šoka ir dainuoja. Būna neapsakomai gražu. Nors mes gyvename Amerikoje, visi mūsų šeimos nariai turi lietuviškus vardus. Mano mamos pavardė yra lietuviška. Mes esame lietuviška šeima.

9-10 KLASĖ
Iliustracija apsakymui "Dėdės ir dėdienės"
Mykoliuko personažas arba Severiutės vestuvės arba gamtovaizdis, lauko darbai: arimas jaučiais.

1. vieta: **Kamilė Maksvytis**
(Maironio mokykla, Lemont, IL.)

3. vieta: **Teresa Matulis**
(Rasos lituanistinė m-kl, IL.)

2. vieta: **Vyta Bernard**
(Bostono lituanistinė m-kl, MA)

3. vieta: **Ema Rugienutė**
(Los Angeles Šv. Kazimiero lituanistinė m-kl, CA)

7-8 KLASĖ
Iliustracija apsakymui "Dėdės ir dėdienės"
Severiutės personažas arba gamtovaizdis, ryto darbai: arimas jaučiais.

1. vieta: **Emili Kedytė**
(Los Angeles Šv. Kazimiero lituanistinė m-kl, CA)

2. vieta: **Izabelė Didžbalytė**
(Maironio mokykla, Lemont, IL.)

2. vieta: **Camile Casper**
(Los Angeles Šv. Kazimiero lituanistinė m-kl, CA)

3. vieta: **Indrė Sasnauskaitė**
(Šv. Kazimiero lituanistinė m-kl, Cleveland, OH)

2013 metais mano šeima dalyvavo šokių šventėje Baltimorėje. Buvo daug repeticijų, bet kaip buvo smagu, kada visi su tautiniais kostiumais sustojo tikram šokiui. Ilgai visi šoko, bet dienos pabaigoje visi buvome be galo laimingi.

Lietuvoje gyvena mano seneliai, pusbroliai ir pusseserės. Laikas nuo laiko mes nuskrendame į Lietuvą, kad galėtume pamatyti savo giminaičius ir savo gimtinę. Aš beveik visur kalbu lietuviškai. Lietuviškai aš kalbu su močiute, mama, tėte, namuose, mokykloje ir Lietuvoje. Aš moku skaityti, rašyti ir kalbėti lietuviškai. Aš domiuosi Lietuvos istorija, kultūra. Aš, Sofija, septintokė, galiu save vadinti Pasaulio lietuve!

9–10 klasės

I vieta Benas Mongirdas
9 klasė Čikagos lituanistinė m-kla, IL

Kas jungia Pasaulio lietuvius?

Dėl įvairių priežasčių vykusi ir tebevykstanti lietuvių emigracija lėmė tai, kad dabar lietuvių galima sutikti daugelyje pasaulio šalių. Nors jie pasklido po platųjį pasaulį, stengiasi nutolti nuo Lietuvos ir nuo savo šaknų. Pirmiausia, kas tai padeda padaryti, žinoma – gimtoji kalba. Nesvarbu, kuriame pasaulio kamputyje gyventume, lietuviškai kalbame namuose. Kalbame su šeimos nariais, savo draugais, giminaičiais. Kalbame kantriai, nors kartais būna ir nelengva. Mokomės lituanistinėse mokyklose, dainuojame lietuviškas dainas, skaitome lietuviškas knygas, žiūrime filmus lietuvių kalba. Dalyvaujame bendruose kūrybiniuose projektuose, kuriame laidas, spektaklius, filmus. Spauda – dar vienas būdas išlaikyti ryšį tarp išsibarsčiusių lietuvių.

Visus mus jungia bendra protėvių istorija, todėl lietuviškos šventės, žymių datų minėjimas – taip pat neatsiejama mūsų tautos dalis. Neapsakomas džiaugsmas širdyje dideliame būryje giedant Lietuvos himną ar bėgant kartu maratoną.

Kiekvienos šalies patiekalai taip pat svarbus kultūrinis paveldas, todėl visi mielai vaišinamės lietuviškais valgiais ir gėrimais. Bandome iš močiučių ir mamų perimti tradicinius lietuviškus šeimų receptus.

Sakoma, kad Lietuva – krepšinio šalis, todėl šis sportas – tai dar viena Pasaulio lietuvių jungianti grandis.

Viskas labai svarbu, kad išsaugotume Lietuvos vardą, bet svarbiausia mus visus jungianti meilė Lietuvai, jos istorijai, tradicijoms, jos ateičiai ir, žinoma, žmonėms. Todėl ir skubame šeštadieniais į lituanistines mokyklas, leidžiame vasaras lietuviškose stovyklose, buriamės į lietuviškus klubus, šokame ir dainuojame įvairiuose choruose, tautinių šokių kolektyvuose. Tai jungia Pasaulio lietuvius ir garsina Lietuvą. Didžiuojamės, jog esame lietuviai – viena tauta, viena šeima. Visada džiaugiamės išgirdę savą žodelį „labas“ nesvarbu, kuriame pasaulio taške atsidurtume.

II vieta Saulė Kairytė
10 klasė Bostono lituanistinė m-kla, MA

Ką reiškia būti Pasaulio lietuviu?

Ar kada nors pagalvojote, ką reiškia būti Pasaulio lietuviu? Žmonės gali įvairiai interpretuoti žodžius „Pasaulio lietuvis“. Kai kurie mano, kad Pasaulio lietuviai yra tie, kurių tėvai yra kilę iš Lietuvos. Aš manau, kad Pasaulio lietuvis ne tik turi

būti kilęs iš Lietuvos, bet jis pats turi norėti būti juo, nesvarbu, kurioje pasaulio dalyje jis gyvena.

Kai kurie lietuvaičiai vaikai stengiasi išlaikyti lietuviybę, lankydami lituanistines mokyklas. Mokyklose jiems svarbu, kuo geriau išmokti lietuvių kalbą bei suprasti savąją kilmę. Jie mokosi ne tik kalbos, bet ir Lietuvos istorijos bei geografijos.

Didelė dalis pasaulio lietuvių vaikų lanko tautinių šokių kolektyvus, chorus. Juose ne tik smagu, bet tai labiau priartina prie lietuvių kultūros. Šokių ir dainų šventės – masiniai renginiai, kuriuose visi pasaulio lietuviai jaučiasi artimi ir reikalingi Lietuvai. Į jas susirenka tūkstančiai dalyviu bei žiūrovų.

Ir kiti renginiai, kuriuose buriasi Pasaulio lietuviai yra ypatingi ir svarbūs. Norėčiau paminėti šventę, kuri vyko Bostone. Buvo švenčiamas Baltijos šalių šimtmetis. Į ją susirinko lietuviai, latviai, estai iš aplinkinių valstijų. Visi kartu šventė ne tik savo šalių šimtmečius, bet ir savo kultūras bei tradicijas.

Būnant Pasaulio lietuviu svarbu švęsti lietuviškas šventes bei išlaikyti jų tradicijų svarbą. Švęsdami Kūčias lietuviai valgo dvylika patiekalų bei žaidžia žaidimus, daro įvairius būrimus. Per Užgavėnes visi kepa ir valgo blynus bei degina Morę. Taip pat švenčia Jonines ir kitas lietuviškas šventes.

Lietuviškos stovyklos taip pat labai svarbi susibūrimo vieta lietuvaičiams. Jose dalyvauti ir būti – didelė garbė.

Keliaujant aplink pasaulį galima sutikti daug Pasaulio lietuvių. Labai dažnai lietuviai ieško lietuvių, nesvarbu kur jie bebūtų, nes jiems tai aktualu ir svarbu.

Norint būti geru lietuviu, nebūti na gyventi Lietuvoje. Svarbiausia reikia mylėti Lietuvą, ją gerbti ir vadinti savo tėvyne.

III vieta Simona Bilevičius
9 klasė Maironio lituanistinė m-kla, IL

Garbė būti Pasaulio lietuviu

Ką reiškia būti Pasaulio Lietuviu?

Šį klausimą labai dažnai savęs klausiu. Man yra didelė garbė būti lietuvaite.

Angliškoje mokykloje daugelis studentų nemoka kalbėti antra kalba. O aš kalbu lietuviškai. Būdama Pasaulio Lietuve didžiuojusi kalbėdama šia sunkia kalba. Dėl to esu dėkinga lituanistinei mokyklai, nes joje mano lietuvių kalba tobulėja. Būnant lietuve yra daug galimybių susirasti gerų draugų lietuviškuose koncertuose, renginiuose, šokių kolektyvuose, choruose ar kitoje veikloje, kur buriasi lietuviai. Mano geriausi ir tikriausi draugai yra lietuviai. Aš dėkinga lietuviškoms stovykloms. Jose taip smagu! Jose galima sutikti daug lietuvių. Stovyklaudama Dainavoje aš turiu galimybę sutikti daugybę lietuvių ir ten susirasti naujų draugų. Juk ne kiekviena tauta gali didžiuotis tuo, kad ir po visą pasaulį išsibarstę lietuviai, yra tokie vieningi ir draugiški.

Aš labai gerbiu lietuvių kalbą, todėl su tėveliais ir sese kalbamės tik lietuviškai. Taip pat ja stengiuosi kalbėti ir su draugais. Kai manęs kas paklausia, iš kur yra kilę mano tėvai ar kokia kalba aš kalbu, visada su dideliu pasididžiavimu ir garbe atsakau, kad jie ir aš esame lietuviai.

Tai kalba, kuri jungia visus Pasaulio lietuvius. Už ją esu dėkinga ir man didelė garbė būti Lietuvos dalimi.

TEATRŲ IR KONCERTŲ SALĖSE

Opera vandenyno viduryje
Chicago Opera Theater „Moby Dick“

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

„Moby Dick“ – rašytojo Herman Melville romanas, literatūros klasika. Richard Bentley 1851 m. spalio 18 d. Londone pirmąkart išleista knyga iš pradžių su-
laukė įvairių vertinimų, tačiau dabar ji laikoma vienu iš geriausių visų laikų romanų anglų kalba. Melville, naudodamas stilizuotą kalbą, ilgus monologus, simbolius ir metaforas pasakoja istoriją iš banginių medžiotojų gyvenimo ir nagrinėja daugelį sudėtingų temų. Tarp jų – tikėjimo, savo vietos pasaulyje paieškos, gėrio ir blogio sąvokų, draugystės reikšmės ir kt. Tikras literatūrinis epas, kurio pagrindu buvo bandoma sukurti ir operinį epą. Užbėgsiu už akių – sėkmingai!

Banginių medžioklę laivu „Pequod“ išplaukė jūrininkai, tarp kurių yra ir jaunuolis Greenhorn, sužino, kad ne į paprastą banginių medžioklę išsiruosė jų kapitonas. Šiltose jūrose Ahab ieško vieno vienintelio banginio – milžiniško baltos kauloto, praminto Moby Dick. Kažkada su juo susidūręs, jis prarado koją ir dabar ketina atkeršyti. Visa laivo įgula tampa bepročio kapitono įkaitais.

Šio drąsaus, gal net sunkiai suvokiamo kūrybinio šuolio – sukurti operinį spektaklį, kurio veiksmas vyksta audringuose vandenyse, laivo denyje, ėmėsi Chicago Opera Theatre (COT). Talentingų kūrėjų dėka literatūrinis šedveras scenoje virto kvapą gniaužiančia beveik trijų valandų trukmės muzikine epopėja. Šią nuostabią muzikinę istoriją 2010 m. sukūrė kompozitorius Jake Heggie ir libretistas Gene Scheer, o scenoje įkūnijo režisierė Kristine McIntyre. Tai, ką mes matėme Harris teatro scenoje, buvo bendras COT, Utah Opera, Pittsburg Opera, San Jose Opera ir Barcelonos Grand Theatre del Liceu projektas.

Scenos iš spektaklio „Moby Dick“.

Michael Brosilow nuotraukos

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvoje prasidėjo išankstinis balsavimas

Vilnius (Verslo žinios) – Energetikos ministras Žygimantas Vaičiūnas dalyvavo Briuselyje vykusiame aukšto lygio ES ir JAV verslo energetikos forume. Pirmasis tokio lygio prestižinis renginys buvo skirtas ES ir JAV bendradarbiavimui suskystintųjų gamtinių dujų (SGD) prekybos srityje stiprinti. Energetikos ministras Ž. Vaičiūnas dalyvavo ministrų diskusijoje, kurioje kalbėta apie infrastruktūrinius sprendimus, kurie leistų didinti ES valstybių narių prieigą prie globalios SGD rinkos. JAV energetikos sekretoriaus Rick Perry kvietimu Ž. Vaičiūnas taip pat dalyvavo apskritojo stalo diskusijoje, skirtoje JAV SGD eksporto į ES galimybėms aptarti.

Energetikos ministras taip pat kalbėjo apie Lietuvos patirtį ir artimiausius planus, susijusius su Klaipėdos SGD terminalo veikla, taip pat dvišalio Lietuvos ir JAV bendradarbiavimo galimybes, kurias suteikia SGD terminalas Klaipėdoje.

ES ir JAV bendradarbiavimas – galimybė Lietuvai

Vilnius (Mano vyriausybė) – Energetikos ministras Žygimantas Vaičiūnas dalyvavo Briuselyje vykusiame aukšto lygio ES ir JAV verslo energetikos forume. Pirmasis tokio lygio prestižinis renginys buvo skirtas ES ir JAV bendradarbiavimui suskystintųjų gamtinių dujų (SGD) prekybos srityje stiprinti. Energetikos ministras Ž. Vaičiūnas dalyvavo ministrų diskusijoje, kurioje kalbėta apie infrastruktūrinius sprendimus, kurie leistų didinti ES valstybių narių prieigą prie globalios SGD rinkos. JAV energetikos sekretoriaus Rick Perry kvietimu Ž. Vaičiūnas taip pat dalyvavo apskritojo stalo diskusijoje, skirtoje JAV SGD eksporto į ES galimybėms aptarti.

Vyko pasaulio lietuvių rašytojų suvažiavimas

Vilnius (BNS) – Vilniuje, gegužės 5–7 dienomis vyko pirmasis pasaulio lietuvių rašytojų suvažiavimas. Jame dalyvavo per 30 rašytojų, vertėjų ir literatūrologų iš penkiolikos šalių. „Šis renginys pradeda telkti, burti po visą pasaulį pasklidusius lietuvių kilmės rašytojus, kuriančius ne tik lietuvių kalba, bet savo kūryba teigiančius lietuviškosios tapatybės svarbą“, – sakė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Kultūros tarybos pirmininkė Jūratė Caspersen.

JAV jamžins krepšinio krikštą tėvo atminimą

Vilnius (BNS) – Glendale, Kalifornijoje, ketinama įamžinti Lietuvos krepšinio krikštą tėvo atminimą – įrengti memorialinę lentą. „Aš galvojau, kad būtų gražu įamžinti jį kaip nusipelnusį žmogų tiek Lietuvai, tiek Amerikai, žinant, kad jis būtų Glendale gyveno. Susitikau su šio miesto meru ir apie tai kalbėjau. Jis labai pozityviai žiūrė“, – sakė Lietuvos generalinis konsulas Los Angeles Darius Gaidys. Susitarta, kad konsulas parengs pačią memorialinę lentą, o Glendale valdžia pasirūpins tinkamiausia vieta lentai pakabinti. Pasak D. Gaidžio, atminimo lentoje žodžiai galėtų būti iškalti ir anglų, ir lietuvių kalbomis. Atminimo lentą konsulas norėtų atidengti kitais metais, kai bus minimos 110-osios P. Lubino gimimo metinės. Jis gimė 1910 metų sausio 7 dieną

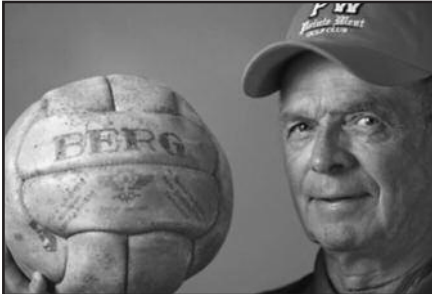
pėdos SGD terminalo veikla, taip pat dvišalio Lietuvos ir JAV bendradarbiavimo galimybes, kurias suteikia SGD terminalas Klaipėdoje. Sprendimas įsigyti SGD laivą-saugyklą daro Lietuvą patrauklia ir patikima partnere SGD tiekėjams iš JAV ilgalaikėje perspektyvoje. Gerai išvystyta infrastruktūra kartu su dujotiekio jungtimi tarp Lietuvos ir Lenkijos (bus baigta 2021 m.) sudaro palankias sąlygas per Klaipėdos terminalą importuojamų SGD paskirstymui visame regione.

ELTA nuotr.

ES galimybėms aptarti. Energetikos ministras taip pat kalbėjo apie Lietuvos patirtį ir artimiausius planus, susijusius su Klaipėdos SGD terminalo veikla, taip pat dvišalio Lietuvos ir JAV bendradarbiavimo galimybes, kurias suteikia SGD terminalas Klaipėdoje. Sprendimas įsigyti SGD laivą-saugyklą daro Lietuvą patrauklia ir patikima partnere SGD tiekėjams iš JAV ilgalaikėje perspektyvoje. Gerai išvystyta infrastruktūra kartu su dujotiekio jungtimi tarp Lietuvos ir Lenkijos (bus baigta 2021 m.) sudaro palankias sąlygas per Klaipėdos terminalą importuojamų SGD paskirstymui visame regione.

Sutarta, kad rašytojai savo kūrybos leidinius padovanos Nacionalinei M. Mažvydo bibliotekai. Forumo dalyviai rinkosi Lietuvių literatūros ir tautosakos institute, o vakarais Rašytojų klube vyko vieši svečių kūrybos skaitymai. Buvo pristatyta specialiai šiam suvažiavimui parengta pasaulio lietuvių rašytojų antologija „Egzodika“. Suvažiavimą organizavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, Lietuvos rašytojų sąjunga, Lietuvos literatūros ir tautosakos institutas.

Ketina įamžinti Lietuvos krepšinio tėvo P. Lubino atminimą. „Klaipėdos diena“ nuotr. Los Angeles, JAV. 1936 metais Berlyne su JAV rinktine P. Lubinas tapo olimpinio čempionu, o po trejų metų vadovaudamas Lietuvos rinktinei bei žaisdamas joje nuskynė laurus Europos krepšinio čempionate. Sovietams okupavus Lietuvą, P. Lubinas grįžo į JAV. P. Lubinas mirė būdamas 89-erių Glendale mieste, Kalifornijoje.

Maskvos oro uoste – tragiškas lėktuvo nusileidimas

Maskva (ELTA) – Rusijos oro linijų bendrovės „Aeroflot“ lėktuvui sekmadienį avariniu būdu nusileidus Maskvos Šeremetjevo oro uoste ir užsiliepsnojus, žuvo 41 žmogus. Tarp aukų mažiausiai du vaikai ir vienas įgulos narys, informuoja BBC.

Vienas liudininkas sakė, kad „tai stebuklas“, jog kai kuriems asmenims pavyko išsigelti. Iš viso lėktuvu skrido 73 keleiviai ir penki įgulos nariai. 33 keleiviams ir keturiems orlaivio įgulos nariams pavyko išsigelti, iš jų penki gydomi ligoninėje.

Lėktuvas „Sukhoi Superjet-100“ pakilo iš Šeremetjevo oro uosto 18.02 val. vietos laiku. Orlaivis, turėjęs skristi į Murmansko miestą šiaurės vakarinėje Rusijoje, netrukus po pakilimo buvo priverstas sugrižti į oro uostą.

Remiantis pranešimais, lėktuvas netrukus po pakilimo pasiuntė pavojaus signalą. Lėktuvas buvo priverstas sugrižti „dėl techninių priežasčių“. Orlaivis nusileido avariniu būdu ir užsidegė.

Paskirtas vyr. sąjungininkų pajėgų Europoje vadas

Briuselis (Diena.lt) – JAV generalas Tod Wolters paskirtas naujuoju NATO vyriausiuoju sąjungininkų pajėgų Europoje (SACEUR) vadu. T. Wolters taip pat tampa JAV pajėgų Europoje vadu. Atsakomybę už visas NATO karines operacijas T. Wolters perima iš generolo Curtis Scaparrotti, laikotarpiui nuo dvejų iki trejų metų. Pareigos perduotos naujam vadui tuo metu, kai NATO ruošiasi Vidutinio

Austrija pritaria „Nord Stream 2“ projektui

Viena (ELTA) – Nepaisant prieštarų vertinimų Briuselyje, Austrija palaiko dujotiekio „Nord Stream 2“ tiesimą ir laiko šį projektą šalies energetinio saugumo pagrindu, teigia Austrijos kancleris Sebastianas Kurz. „Dėl „Nord Stream 2“ – mes teigiamai vertiname šį projektą, nes Austrija jame dalyvauja, jame dalyvauja viena didžiausių Austrijos ben-

JAV užsisakė naujų raketų

Washingtonas (ELTA) Per tris mėnesius po to, kai paskelbė apie savo pasitraukimą iš Vidutinio nuotolio branduolinių raketų sutarties (INF), Jungtinės Valstijos, aktyvistų duomenimis, už daugiau kaip milijardą dolerių užsisakė naujų raketų. Su šešiais ginkluotės koncernais pasirašyta 1,1 mlrd. dolerių vertės sutarčių, pranešė Tarptautinė kampanija už branduoli-

Tailandas vėl turi karalių

Bankokas (ELTA) – Tailandas vėl turi karūnuotą karalių. Pustrečių metų monarcho pareigas einantis 66-erių Maha Vajiralongkorn per iškilmingą ceremoniją Bankoke užsidėjo karūną. Brangakmeniais sagstyta karūna yra 66 cm aukščio ir 7 kg svorio. Iškilminga ceremonija vyko pagal šimtmečių senumo ritualus. Karalius neštuvais buvo nešamas 7 km per Bankoką. 70 mln. gyventojų turinčiai šaliai tai yra pirmoji karūnacija per beveik septynis dešimtmečius. Iškilmės tęsis iki pat spalio. Maha Vajiralongkorn yra tik dešimtas karalius nuo Chakri dinastijos pradžios 1782-aisiais.

ELTA nuotr.

„Aeroflot“ pranešime teigiama, kad „igula darė viską, kad išgelbėtų keleivius“, kurie buvo evakuoti per 55 sekundes. Bendrovė taip pat pareiškė užuojautą žuvusiųjų artimiesiems. Iš pradžių buvo skelbiama apie 13 žuvusiųjų, tačiau praėjus kelioms valandoms po to, kai buvo užgesintas lėktuvas, aukų skaičius padidintas iki 41. Anot tyrėjų, leidžiantis užsidegę degalų bakas. Į nelaimės vietą buvo atsiųsta daugybė greitosios pagalbos automobilių, didžiajai daliai išgyvenusiųjų suteikta pagalba dėl apsinuodijimo dūmais. Kiti lėktuvai, turėję leisti Šeremetjevo oro uoste, buvo nukreipti į kitus oro uostus.

nuotolio branduolinių pajėgų (INF) sutarties tarp JAV ir Rusijos žlugimui. Washingtonas vasarį paskelbė stabdantis išpareigojimus pagal sutartį bei pradedantis šešių mėnesių trukmės pasitraukimo iš sutarties procesą. Reaguojant į JAV pareiškimą, Rusijos prezidentas paskelbė, kad Maskva taip pat stabdo išpareigojimus pagal sutartį.

drovių OMV, kurią iš dalies valdo valstybė. Energetinį saugumą laikome itin svarbiu“, – kalbėjo S. Kurz. 1230 km ilgio dujotiekis „Nord Stream 2“ yra tiesiamas Baltijos jūra. Dviejų gių vamzdynas sujungs Rusiją ir Vokietiją, o bendras dujotiekio pralaidumas siekia 55 mlrd. kub. m dujų per metus.

nių ginklų panaikinimą (ICAN). Pasitraukimas iš INF sutarties davė „pradžią naujam Šaltajam karui“, sakė ICAN vadovė Beatrice Fihn. 1987 metų INF sutartimi Rusija ir JAV įtvirtino branduolinių vidutinio nuotolio raketų draudimą. Tačiau abi šalys pastaruoju metu kaltino viena kitą pažeidus susitarimą. Dabar jau abi jos yra pasitraukusios iš susitarimo.

Ceremonija vyko pagal šimtmečių senumo ritualus. Reuters nuotr.

Gegužės 1-ąją sukako 15 m., kai Lietuva tapo ES nare

VITALIUS ZAIKAUSKAS

Pamenu, vieną 1989 m. pabaigos vėlų vakarą su bendradarbiais „Atgimimo“ redakcijoje jau pavargę prisėdome ant redakcijos sofutės ir įsisvajojom – kaip atrodys Lietuva po kokių dvidešimt penkerių ar trisdešimties metų, tapusi NATO nare? Kaip atrodys diena, kai prie kiekvieno namo pamatysim plazdančias Europos Sąjungos vėliavas? Kokie bus mūsų gyvenimai tapus Europos Sąjungos piliečiais – europiečiais?

Tiek ilgai laukti nereikėjo. Lietuva į Europos Sąjungą priimta 2004 m. gegužės 1 d. Penkiolika metų praėjo nuo to vakaro, kai visi plūdomė į Europos aikštę Vilniuje švęsti Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą. Jau penkiolika metų, kai esame šios sąjungos nariai, net pamiršę laikus, kai keliaujant lėktuvais reikėdavo stovėti kilometrines eilėse prie pasų kontrolės postų, skirtų trečiųjų šalių piliečiams... Dabar išdidūs aplenkiamo juos...

Ilgas ir sunkus kelias

ES pirmtakė buvo 1957 m. Romos sutartimi šešių Europos valstybių – Prancūzijos, Belgijos, Italijos, Liuksemburgo, Nyderlandų ir Vakarų Vokietijos – sukurta Europos ekonominė bendrija (EEB). O pastaroji gimė iš Europos anglių ir plieno bendrijos, kurią 1951 m. balandžio 18 d. Paryžiuje įkūrė šios šešios valstybės, pasirašiusios sutartį. Dabar Europos Sąjunga (ES) – dvidešimt aštuonių Europos valstybių ekonominė bei politinė bendrija. Europos Sąjunga buvo sukurta 1992 m. sudarius Maastrichto sutartį. 19-oje ES šalių galioja bendra valiuta – euras. Visos Europos Sąjungos narės (jų yra 28), išskyrus Jungtinę Karalystę, Airiją, Bulgariją, Kiprą, Kroatiją ir Rumuniją, yra Šengeno zonoje, kurioje panaikinta pasų kontrolė kertant sieną.

Šengeno sutarties zonoje yra 22 ES narės: Austrija, Belgija, Danija, Graikija, Ispanija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija, Suomija, Švedija, Vokietija, Lietuva, Latvija, Čekija, Estija, Lenkija, Malta, Slovakija, Vengrija, Slovėnija ir 4 ne ES valstybės: Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija ir Šveicarija. Lietuva šioje erdvėje – nuo 2007 m. gruodžio 21 d.

Kad taptų euro zonos narėmis, ES valstybės narės turi atitikti konvergencijos kriterijus. Taip vadinamus „Maastrichto kriterijus“, tai yra, kai susitariama dėl privalomų ekonominių ir teisinių sąlygų. Visos ES valstybės narės, išskyrus Daniją ir Jungtinę Karalystę, įsivedė eurą, kad taptų euro zonos narėmis. Lietuva euro zonoje – nuo 2015 metų sausio 1 d.

Europos Sąjungos šalyse gyvena 508 mln. gyventojų. ES himnas – „Odė džiaugsmui“ iš L. V. Beethoveno „Devintosios simfonijos“ paskutiniosios dalies, kurios tekstas kalba apie žmonių brolybę, kūrinijos gerumą ir džiaugsmą Dievo artume.

Lietuvai – kasmet po milijardą eurų

Viena iš stojimo į ES sąlygų buvo Ignalinos AE uždarymas. Jai kasmet iš ES biudžeto skiriama po beveik 100 mln. eurų.

Per 15 narystės Europos Sąjungoje metų Lietuva iš europietišių fondų gavo daugiau kaip 20 mlrd. eurų, o į bendrąjį biudžetą įmokėjo maždaug 5 mlrd. eurų narystės mokesčio. Tad bendrasis balansas yra teigiamas – beveik 16 mlrd. eurų, arba vidutiniškai kiek daugiau nei po milijardą eurų kasmet. Daugiausiai gaunamų europietišių lėšų investuota į transporto infrastruktūrą – automobilių kelius, geležinkelius, uostą, taip pat aplinkosaugos objektus, žemės ūkį, modernaus ryšio kūrimą bei stiprinimą, informacines technologijas. Be to, beveik visiškai finansuoti ir tebefinansuojami Ignalinos atominės elektrinės uždarymo darbai.

15 m. ES bendrijoje

Gegužės 1-osios vidurdienį Daukanto aikštėje prieš Prezidentūrą buvo pakeltos Lietuvos ir ES vėliavos, susirinkusius sveikino prezidentė Dalia Grybauskaitė, Seimo pirmininkas Viktoras

Pranckietis, užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

„Ši svarbi diena atvėrė naujus horizontus tiek valstybei, tiek kiekvienam žmogui. ES mums tapo bendrais namais, kurie suteikė daug saugumo ir demokratijos, teisingumo ir pasitikėjimo savo jėgomis“, – sakė prezidentė. Ji pažymėjo, kad Lietuvos gyventojai yra laisvi keliauti, mokytis, būti bet kurioje europinėje valstybėje, nes „tai mūsų bendra šeima ir bendra teisė“.

„Kiekvienas suprantame, kad būdami tokioje organizacijoje, kuo ji stipresnė, tuo stipresni esame ir mes. Ši organizacija taip pat sudaro mums galimybę išvengti ir vidaus politinio populizmo, yra tam tikri rėmai, – kalbėjo prezidentė. – Šis pasiekimas, kad tapome europiečiais, yra ir mūsų politinio, socialinio ir gynybinio saugumo garantas“.

Iškilmėse dalyvavęs Seimo pirmininkas sakė: „Europos Sąjunga – tai laisvės, taikos ir demokratijos suvienyti žmonės. Prieš trisdešimt metų dar tik atsituriančiai Lietuvai stipri partnerystė su Europos valstybėmis buvo ryškus tikslas. Taip buvo, nes Europos vienijimasis ir mūsų nepriklausomybės atskūrimas buvo įkvėpti bendražmogiškų ir krikščioniškų vertybių“.

Užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius pažymėjo, kad Lietuvos gyventojai Europos Sąjungoje išsiskiria teigiamu bendrijos vertinimu. Lietuva ne vienus metus pirmauja pagal pasitikinčių Euro-

pos Sąjunga piliečių skaičių. Beveik du trečdaliai apklaustųjų teigia pasitikintys ES.

Ne vien imti, bet ir duoti

Lietuvai dar tik rengiantis minėti narystės Europos Sąjungoje 15-ąsias metines, užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius perspėjo, kad neįtraukusi žmonių bendrija neturės ateities. „Jeigu žmonės manys, kad nuo jų niekas nepriklauso, ar tuo netikės, tai ir ateities nebus“, – sakė jis ir pridūrė, kad norint ES toliau gyvuoti, „reikės pastangų, reikės motyvacijos ir lyderystės“. „Tikiu Europos ateitimi, iš tikrųjų tikiu tuo, tik noriu pridurti, kad ta šviesi ateitis nėra savaime suprantama“, – kalbėjo ministras, ragindamas siekti, kad Lietuvos narystės ES vaisiai būtų juntami kiekvienam.

L. Linkevičius sakė, kad dabar Lietuvai Europos Sąjungoje – paauglystės laikotarpis: „Tie 15 metų – toks paauglystės laikotarpis – jau su kaprizais, su charakteriu“. Europos Sąjungoje vykstantys pokyčiai dabar reikalauja lyderių, kurie galėtų padėti išgyventi šį laikotarpį. Ministras pabrėžė, kad ES – bendri namai, iš kurių turime ne tik imti, bet ir duoti.

Pasibaigus oficialiajai ceremonijai, aikštėje prie Prezidentūros buvo surengtas šventinis koncertas. Vėliau sostinės Lukiškių aikštėje buvo rodomas kinas po atviru dangumi, vyko netradicinės lauko pramogos, užsiėmimai vaikams.

Paremkite DRAUGAS FOUNDATION apsipirkdami **amazon smile**

I ŽINGSNIS.
SUSIEKITE SAVO
amazon.com PASKYRĄ
SU
**DRAUGAS
FOUNDATION**
PELNO NESIEKIANČIA
ORGANIZACIJA.
Prisijunkite per
smile.amazon.com
ir paieškoje suveskite
**DRAUGAS
FOUNDATION.**
Šį veiksma pakanka
atlikti tik vieną kartą!

amazon smile
You shop. Amazon gives.

II ŽINGSNIS.
PAKEISKITE VISAS
ŽYMELES
(bookmarks)
IŠ amazon.com Į
smile.amazon.com
KASKART
apsipirkdami Amazon
internetinėje
parduotuvėje įsitikinkite,
kad jungiantės per
smile.amazon.com,
o ne
www.amazon.com
Jums jungiantis ir
apsiperkant per
www.amazon.com, Jūsų
parama DRAUGO
NEPASIEKS.

Jeigu jau apsipirkote AMAZON
internetinėje parduotuvėje
jungdamiesi per
smile.amazon.com,
ir kaip paramos gavėją nurodėte
**DRAUGAS
FOUNDATION,**
perkant kitus kartus, Jūsų
parama jau automatiškai
pasieks mus.

DRAUGAS
Nuoširdžiai dėkojame
už Jūsų paramą!

Tiesioginė LRT transliacija iš „Draugo“ redakcijos. Iš k.: M. Gudynas, R. Kupetytė, L. Linkevičius, M. Bekešius.

Ministras susidomėjęs skaitė pirmąjį (1909 m. liepos 12 d.) numerį.

Jonui Daugirdui – staigmena, surengta redakcijoje

Atkelta iš 1 psl.

„Artėjant spaudos atgavimo dienai prasminga pasakyti ačiū visai 'Draugo' redakcijai, bet norime asmeniškai jums padėkoti už darbą ne tik spaudos veikloje, bet ir kitur“, – įteikdamas apdovanojimą sakė ministras.

J. Daugirdas yra ne tik JAV Lietuvių Bendruomenės veikėjas. Jis visame pasaulyje žinomas gydytojas nefrologas, klinikinės medicinos mokslininkas, akademikas profesorius, daugelio mokslinių straipsnių ir kelių medicinos vadovėlių autorius. Praėjusių metų pabaigoje jam buvo įteikta prestižinė JAV nefrologų metinė The Belting H. Scribner premija.

Įteikdamas „Lietuvos diplomatijos žvaigždę“, L. Linkevičius pabrėžė, kad pasaulyje yra daug ne diplomatų, kurie kasdieniniame gyvenime diplomatinį darbą atlieka efektyviai ir su kaupu. Ypač didelį ir vertingą darbą atliko J. Daugirdas, suskaitmenindamas seniausią be pertraukos leidžiamą „Draugą“, kurio istorinius numerius dabar galima matyti ir skaityti internete.

Beje, šis apdovanojimas buvo kiek kitoks, nei įprasta. Buvo nuspręsta nustebinti J. Daugirdą ir jo iš anksto neinformuoti apie būsimą garbės ženklą įteikimą. Jis buvo pakviestas į redakciją susitikti su iš Lietuvos atvykusiais LRT žurnalistais Rūta Kupetyte ir Edvardu Kubiliumi bei jiems papasakoti apie „Draugo“ skaitmeninimą. Savo interviu be kitos įdomios informacijos J. Daugirdas pateikė skaičių: 250 tūkstančių: tiek „Draugo“ puslapių yra visuose numeriuose, išleistuose per 110 metų.

Simbolinę dovaną – meno kūrinį – ministras įteikė ir mūsų laikraščio vyriausiajai redaktorei Ramunei Lapas.

„Draugas yra dešimčia metų vyresnis už Lietuvos Nepriklausomybę, tad yra į ką lygiuotis“, – sakė L. Linkevičius, pridūręs, kad įteikdamas šią dovaną, jis tokiu būdu sako ačiū visiems esantiems ir buvusiems laikraščio darbuotojams. „Mums jūsų reikia“, – šie ministro žodžiai nuskambėjo kaip sėkmės palinkėjimas tolimesniam redakcijos darbui ir „Draugo“ gyvavimui.

„110-ties metų svoris gula ant mūsų pečių kiekvieną dieną. Kai

Visi susitikimo redakcijoje dalyviai.

Audronės Kižytės nuotr.

Partizanų vado A. Ramanausko Vanago dukra (d.) Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė ir anūkė Inga Jancevičienė.

Senų pažįstamų pokalbis (iš k.): J. Daugirdas, M. Remienė ir M. Gudynas.

tiek laikraščių jau užsidarė, tai tas mūsų laikraščio gyvybės palaikymas ir pervedimas į XXI amžių yra labai svarbus, mes kasdien apie tai galvojame“, – kalbėjo R. Lapas, primdama dovaną.

L. Linkevičių ir jo patarėją Rasą Jakilaitienę bei URM Užsienio lietuvių departamento direktorių Mariją Gudyną į redakciją atlydėjo LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius. Kiek anksčiau, dar prieš pasirodant ministrui, į „Draugą“ atvyko Lietuvos partizanų vado Adolfo Ramanausko Vanago dukra Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė ir anūkė Inga Jancevičienė, kurias atlydėjo konsulato darbuotoja Ieva Dilytė. Partizano dukra ir anūkė, atvykusios į paminklo, skirto A. Ramanauskui Vanagai ir visiems Lietuvos partizanams, atidengimą, besisvečiuodamos redakcijoje, taip pat susipažino su „Draugo“ istorija. Juk laikraštis pokario metais labai daug rašė ir apie Lietuvoje vykstantį partizaninį judėjimą. Viešnios redakcijos bibliotekai padovanojo knygą „Adolfas Ramanauskas-Vanagas partizanų gretose“.

Svečių susitikime dalyvavo redakcijos darbuotojai, Draugo fondo pirmininkė Marija Remienė, taip pat tarybos narė Vilma Kava. Susirinkusieji apžiūrėjo istorines redakcijos nuotraukas, vartė pirmąjį „Draugo“ numerį, taip pat vaišinosi, įdomiai bendravo. Šio susitikimo metu buvo padarytas ne vienas interviu, kuriuos transliuos LRT (Lietuvos radijas ir televizija) bei spausdins „Draugas“.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų skyrius** gegužės 8 d., trečiadienį, 1 val. p. p. kviečia visus į PLC Lemonte skaityklą, kur matysite LRT istorinės serijos „Laisvės kaina. Disidentai“ tęsinį.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje** (2745 W. 44th St., Chicago, IL), gegužės 12 d., sekmadienį, 10 val. r. švęsime 4-tąjį Velykų sekmadienį ir Amerikos Motinos dieną. Prieš Šv. Mišias sukalbėsime Švč. Mergelės Marijos litanią. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Gegužės 19 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centre** Lemonte, Banio šeimos salėje vyks JAV LB Lemonto apylinkės metinis ataskaitinis susirinkimas. Prašome gausiai dalyvauti.

„Gintaro“ vasarvietei Union Pier, Michigan reikalingas energingas vyras arba pora prižiūrėti vasarvietės aplinką. Darbas truktų nuo dabar iki lapkričio vidurio. Su apgyvendinimu. Kreipkitės: tel. 269-469-3298

Balsuotojų užsienyje – per 50 tūkstančių

Paskutiniaisiais, gegužės 6 dienos 8 valandos ryto Lietuvos laiku duomenimis, dalyvauti gegužės 12 dieną vyksiančiuose LR prezidento rinkimuose ir referendume dėl Lietuvos pilietybės išsaugojimo jau užsiregistravo 52 861 užsienyje gyvenančių Lietuvos piliečių. Didžiausias užsiregistravusiųjų skaičius – Jungtinėje Karalystėje – 19 357, Airijoje – 4 903. Savo nuomonę dėl Lietuvos prezidento ir pilietybės išsaugojimo pareiškė 7 554 JAV gyvenančių lietuvių (iš jų – 3 950 Čikagoje).

Šie skaičiai ir džiugina, ir liūdina. Lyginant su 2016 metų Seimo rinkimais, po platųjį pasaulį išsibarstę tautiečiai dabar gerokai aktyviau rengiasi išreikšti savo valią. Tačiau žinant tik apytikslus skaičius, nusakančius, kiek lietuvių yra išvykę į užsienį, matyti, jog didžioji jų dalis yra abejingi būsimųjų rinkimų ir referendumo rezultatams.

„Draugo“ inf.

Palaimintasis Jurgi, melski už mus! MALONIŲ KNYGELĖ

Tik tam, kuris yra artimas, patikime savo rūpesčius ir laukiame pagalbos, užtariamo. Tokį artimą palaimintąjį Jurgį atrado šioje knygelėje spausdinamų liudijimų autoriai. Jie visi kreipėsi į palaimintąjį dramatiškose situacijose ir užtikrina, kad nesuklydo.

Čia paprastai aprašomi atsitikimai, ženklai surinkti ne tam, kad ką nors kuo nors įtikintų. Jie liudija tik tai, kad su tikėjimu, malda, viltimi galima žengti toliau ir atsiverti kitai – antgamatinei – tikrovei.

Kun. Adamas Bonieckis MIC

Įsigykite šią knygelę!

Auka – 10 dol. (su persiuntimu).

Čekį prašome išrašyti ir siųsti:

DRAUGAS, Palaimintasis Jurgi – Malonių Knygelė
4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629

Siunčiu _____ dol. Prašau išsiųsti _____ knygelę (ių)
Vardas _____
Adresas _____
Miestas _____ Valstija _____ Zip Code _____
Tel. _____ El.paštas _____

Daugiau inf. tel. 773-585-9500

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Tarptautinė lietuvių kultūros vasaros stovykla Kaune

- Pažintiniai kultūriniai užsiėmimai
- Išvykstamosios kelionės
- Intensyvi lietuvių kalbos praktika
- Laukiame 10-16 metų amžiaus dalyvių

liepos 22 - rugpjūčio 4 d.

Daugiau informacijos: erudito.lt

Juozo Skiriaus knygą „JAV lietuvių darbai Lietuvai 1918–2018 metais“

kurią šiemet išleido Draugo fondas, galima įsigyti „Draugo“ knygyne,
**4545 W. 63th Str.,
Chicago, IL. 60629**
Kaina – 50 dol.
Pridėtinis Illinois valstijos vertės mokestis – 9.25 proc.
arba 4.63 dol.
Persiuntimo mokestis – 5 dol.

Pasiteirauti tel. 773-585-9500

www.draugofondas.org